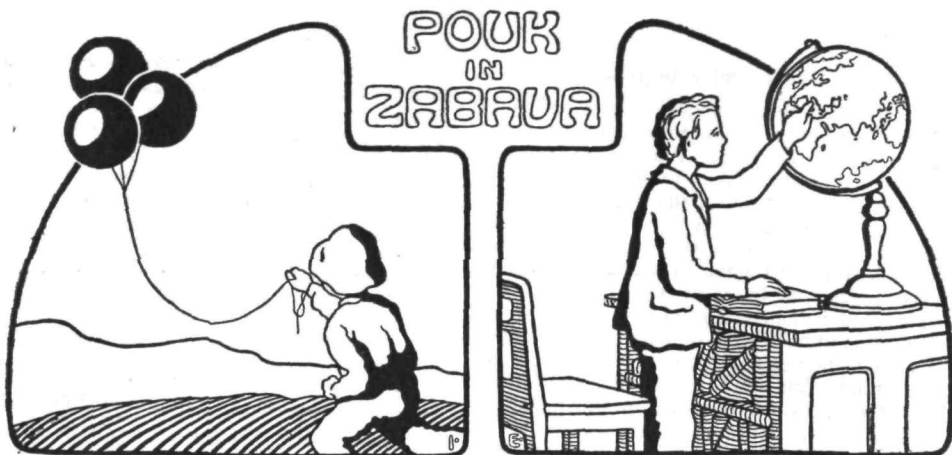

Zastavica v podobah.

Priobčil *Fr. Rojec.*

To zastavico v podobah rešiš, ako vzameš iz abecede namesto števil dotične črke. — Ta zastavica pomenja enoten zgodovinski prizor iz sedanje vojne.

Rešitev in imena rešilcev priobčimo v prihodnji številki.

Rešitev zastavice v podobah v deveti številki. Slovenski vojaki so hrabri junaki.

Prav sta jo rešila: Stanko Skok v Domžalah; Gojmir Jelenec, dijak II. a razreda na I. drž. gimnaziji v Ljubljani. — Obelisk v osmi številki so tudi prav rešili: Emil, Josipina in Vidka Hreščak v Ilirski Bistrici.

Dve pesmi z bojišča.

V današnjem „Zvončku“ čitajo naši ljubitelji bralci dve pesmi, ki jih je našemu listu poslal z bojišča c. kr. kadet Anton Gaspari, učitelj v Babnem polju; to sta prelepi pesmi „Zrem ti v srce“ in „Pada tuja vihra...“. Gotovo se vsi „Zvončkovi“ bralci razvesele ljubkega pozdrava slovenskega učitelja od tam, kjer grme topovi, in kjer se vojskujejo naši junaki za ljubljeno domovino! Dokaz je to, kako misli vrli slovenski učitelj na naš list in na ljubo slovensko mladino celo takrat, ko gleda neprestano smrti v oči! Naj bi to ljubezen vračala slovenska mladina z zvestobo in vdanostjo do naše domovine ter z vztrajnostjo ob izpolnjevanju svojih dolžnosti! — Gospod Anton Gaspari je pisal doslej v naš list pod imenom „Tone Rakovčan“.

Brambni ščit v železju v Ljubljani.

Kakor so napravila druga mesta v naši državi, tako je postavila tudi naša bela Ljubljana na predlog svojega vrlega župana dr. Ivana Tavčarja Brambni ščit v železju, ki njega sliko priobčujemo na 229. stran današnje številke „Zvončka“. — Kakemu namenu naj služi ta Brambni ščit v železju? V sedanjí vojni se bojuje tudi veliko število hrabrih vojakov-Kranjcev. Mnogo njih je ranjenih, mnogoteri pa tudi zavečno zatisne oči na bojnem polju, umorjen od sovražnika. Koliko vdov in sirot ostane po padlih očetih! In tem, ki so med ubožnimi najubožnejši, je treba podpore in pomoči, da vsaj deloma lažje prenašajo bridkosti, nastale po smrti ljubljene rednika. In da se nabere tem podporam namenjeni denar, zato zabijajo milosrdni ljudje v ta ščit žreblje, ki jih kupujejo po 1 K, 40 h in 20 h, kakor kdo zmore. Kadar bo ščit ves prekrit z žreblji, takrat bo res v železju. — Tudi šolska mladina se požrtvovalno udeležuje tega domoljubnega zabijanja žrebljev. — Podoba v sredi štita kaže grb mesta Ljubljane.

Andrej baron Čehovin.

Dne 10. septembra t. l. je minilo šestdeset let, kar je umrl slavní slovenski junak Andrej baron Čehovin. Te obletnice njegove smrti se spomni „Zvonček“ s tem, da priobči v prihodnji številki Čehovinov životopis z njegovo podobo.

Pomilovanja in podpiranja vreden slučaj.

V ljubljanski deželni bolnici leži Berta Kendova, pogumno slovensko dekle iz Tolmina na Goriškem, komaj 19 let stara, ki je donášala našim hrabrim vojakom v okope živil ima pijače za okrepčanje. Med njenim požrtvovalnim delom pa se je razpočil v njeni bližini sovražni šrapnel, ki ji je ranil nogo.

Rana je postala sčasoma tako nevarna, da so ji zdravniki morali odrezati celo nogo. Ubožica je sicer ostala živa, a bo nemogoča za delo vse življenje. Mati njena je še živa, a je brez vsakih sredstev. Ubogo junaško dekle čaka torej nesrečna bodočnost. Da se tej nesrečnici nekoliko pomaga v njeni bedi, trkamo na dobro srce naših čitateljev, da bi z denarnimi darovi pritekli na pomoč siroti, ki bo morala zapustiti bolnico in bo tedaj za dolgo dobo odvisna od milosrčnosti bližnjikov. Prostovoljne darove v ta namen sprejema „Posredovalnica za goriške begunce“ v Ljubljani, Dunajska cesta 38.

Žalostna smrt 13 letnega dečka.

Janez Koler, 13letni posestnikov sin v Agoričah pri Podkloštru, je s kladivom tolkel po vojaški patroni, ki je razpočila in ranila dečka na obrazu in na roki. Zaradi ran se je dečku zastрупila kri in je umrl. — Ne igrajte se s takimi opasnimi rečmi!

14 letni četovodja.

Na poveljstvu ljubljanske c. kr. garnizijske bolnice se je oglasil dečko 14 let, češ, da je ozdravel popolnoma in zopet pripravljen iti na vojno. Dečko se imenuje Antal Josip Szabo iz Szabotke v komitatu Bacs-Bodrag na Ogrskem in je povedal, da je četovodja v nekem honvedskem polku. Na prsih je imel pripeto na mestu za kolajne srebrno Marijino svetinjico. Po smrti svoje matere se je javil prostovoljno, izvežbali so ga in poslali kmalu na italijansko bojišče, kjer je že bil njegov oče. V nočnem patroljskem obhodu je ustrelil dva italijanska vojaka in jih ujel osem. Zgodilo se je to v temi, Italijani niso vedeli, kakemu številu avstro-ogrskih vajakov sledijo in s kom imajo opraviti. — Prehladil se je, dobil pljučni katar, v Ljubljani je ozdravel. Sedaj odide zopet na bojišče.

V otroški vojni težko ponesrečil.

Dne 21. pret. meseca so se na Škorkli v Trstu igrali 9 do 12letni dečki vojno. Izkopali so si jarke in jih spredaj ogradili s kupi kamenja. Ko je prišlo do naskoka, se je kamenje porušilo in pokopalo pod seboj vojskovodjo italijanske armade, 12 letnega Karla Tomšiča. Poklicani zdravniki je dognal, da ima deček zlomljeno hrbtenico in več drugih težkih poškodb. Prepeljali so ga v bolnišnico.

Vrvce iz papirja.

Tudi znamenje časa. Tanke vrvce so čimdalje dražje. Novodobna tehnika poizkuša tudi izdelovanje vrvce prilagodi sedanji vojni dobi, kar se ji je tudi posrečilo. V mnogih dunajskih prodajalnicah rabijo za zavoje najnovejše „vojne vrvce“, izdelane iz sukanega papirja. Torej tudi vrvce imamo iz papirja.

